

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

V ante N

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

tacida umbone ferarum Excitens stabula. Hæc ex Scallge- ro in Varro nem, ubi plura exempla notata sunt, que quilibet inde petere potest.

Vmbra, x. f. p. Aet carens sole, quod fit alicujus corporis ob- jecti, præsertim nubium. [Hæc] [Hæc] [Hæc] Gall. Ombre. Ital. Ombra. Ger. Schatten. Bel. Die schaduw. Hisp. Sombra. Pol. Cień. Vng. Árnyék. Ang. A shadow.] Virgil. 1. Ae- gloga: tu Tityre lentus in umbra Formosam resonare doces Amaryllida sylvas. Quidam dicit rebus, quod est imber, um- bram appellatam existimant, quod omnes umbræ humidæ sint. Vmbra etiam dicitur, quas faciunt pictores, ut ima- gines, quæ planæ sunt, solidæ videantur. Cicero. 4. Academ. Quam multa vident pictores in umbris, & eminentia, quæ nos non videmus? Vmbra etiam dicitur mortuorum animæ. Virgil. 6. Aeneid. Vmbraum hic locus, & somni, no- lissiq; soporæ. Corpora viva nefas Stygia veçtare carina. Ibi- dem. imas Erebi descendit ad umbras. Vmbra item olim dicebatur, qui veniret ad convivium non vocatus, sed illius qui vocatus fuerat, comen: nam sic vocatum sequitur, veluti umbra corpus. Horat. lib. 1. Epist. ad summam, locus est, & plumbus umbris. Sed nimis arctæ premunt olidæ convivia cap- tæ. Vt umbra sequi dicitur, qui nunquam deest: nam umbra corpus affectatur, velis nolis. Plautus in Caf. Dece- rum est mihi quasi umbra quoquo ibis tute, persequi. Suam ipsius metuere umbram, proverbiali hyperbole dicitur, qui perculit trepidat, etiam quum nulla subit causa timoris. Vi- de Chlidæ Erasmii. Vmbra veritatis, est species qua- dam veritatis, & quod verissimum dicitur. Vmbra luxuræ, dicit Cicero pro Muræna. pro luxuræ tenuissimo signo, live vrbis.

Vmbellæ, l. x. f. p. diminutivum. [umbellæ] Gall. Ombrette, petite ombre. Ital. Picciola ombra. Ger. Schattchen. Hisp. Pequeña sombra. Pol. Cienok. Vng. Árnyékotka. Ang. A little shadow.] Est & Vmbella instrumentum, quo mulieres solem a facie arcent. Juvenalis Satyra nona: Et cui tu viridem umbellam, cui fureci- namitas Grandia. Vmbella præterea dicitur in foculo, asilo, sambuco, & similibus plantis, floris vel feminis peda- mentum in plures divifum longiores pediculos, hemisphæ- ricam quandam imaginem suæ rotunditatis referentes, & in or- bem se colligentes.

Vmbro, umbras, a. p. Tegendo umbram facio. [Hæc] [Hæc] Gall. ombre, faire ombre. Ital. Adombrare, ombreggiare, far ombra. Ger. Beschatten, schatten geben. Bel. Em schaduwen ma- ten. Hisp. Hacer sombra, cubrir con sombra. Pol. Cienić. Vng. Árnyékos. Ang. To under shadow or cast a shadow over.] Plin. lib. 19. cap. 1. Marcellus velis forum umbravit. Virgil. 3. Aenei- dos. Sol ruit interea, & montes umbrantur opaci. Colum. lib. 5. cap. 9. Tam omnes peno vixit, ac umbit, eo tempore quo vitæ putatur, abraduntur. Hujus composita magis sunt in uls, scilicet Adumbro, inumbro, obumbro, primumbro: quo- rum significata vide suis locis.

Vmbra, c. d. umbratica, umbraticum. Quod est ex umbra, seu ad similitudinem umbræ. [umbra] Gall. ombreux, d'ombre. Ital. Adombrato. Ger. Beschatten. Hisp. Sombrio. Pol. Cienisty. Vng. Árnyékos. Ang. That is like a shadow, of a shadow.] Augustinus libro 2. Confess. Non saltem, ut est quædam de- fectura species & umbratica, vitis fallentibus. Vmbri- cas homo, dicitur est à Plauto in Curcul. trapezita, qui in um- bra sub tecto vitam agit otiosam. [umbra] Artes quoque & negotia umbratica nominantur, in quibus per desidiam in umbra elanguescimus. Plin. Epistol. 179. Nos quam angustis terminis claudamur, etiam tacente me perspicis: nisi forte vo- lumus scholasticas tibi, atque (ut ita dicam) umbraticas lite- ras mutere.

Vmbra, l. x. umbratile, penult. corr. adjectivum, Quod in umbra otioque versatur. [umbra] Gall. Fait à l'ombre. Ital. Fat- to all' ombra. Ger. Das man dahin am schatten versetzt. Hisp. Hecho à la sombra. Pol. Wycienio pod słońcem. Vng. Árnyékba bene- rül. Ang. That is done in a shadow, that is done with one great trauai- le.] Cic. 2. Tusculan. Sic ad malam domesticam disciplinam, vitamque umbratilem & delicatam quum accesserunt etiam Fortæ, nervos omnis virtutis elidunt. Studiosi vitam umbra- tilem colunt, quos libri docent in umbra & otio, ut inquit Ci- cero pro Cornelio Balbo. Res etiam umbratiles dicuntur, quæ hont per involucria, & inanitatem, qualis umbra est. Vmbra- tilem exercitationem dicit Cicero de Oratore, quæ in lo- co aperto atq; ad eod in otio fit.

Vmbra, c. d. umbraculi, n. f. Tabernaculum, velumve um- bræ causa erectum. [umbra] Gall. ombre, tente, faubelle. Ital. Frascata, umbramento come di rasoio. Hisp. Sombrero, que haze sombra. Pol. Zastona. Vng. Árnyék, te- szel. Ang. A shade or place, or thing that shadoweth.] Varro libro 1. de re Rust. cap. 11. Prope arcem faciunt umbraculum

quo secedant homines in æstu tempore meridiano. Valer. Maxim. 1. b. 2. Quint. Catulus primus spectantium confesum velorum umbraculis textit. Ponitur & umbraculū pro um- bella mulieris qua regitur ejus facies, ad Solis calorem arce- dum, [umbra] Ovid. in Fast. Aurea pelledant tepidos umbracu- la soles.

Vmbra, c. d. umbrifer, umbriferum, adjectivum, ferens umbræ. [umbra] Gall. ombreux. Ital. Ombroso, oscuro. Ger. Schattig. Hisp. Sombrío. Pol. Cienisty. Vng. Árnyékos, homalios. Ang. That hath much shadow.] Virgil. 8. Aeneid. Et cines um- brosa tegebat arundo. Cicero ad Quin. Frat. lib. 3. Ego locum æstate umbriferum vidi nunquam. Plin. lib. 16. cap. 26. Fico folium maximum, umbriferissimumq; Ovid. 7. Metam. Quas nemus umbriferum, se cretaq; sylva tegebat.

Vmbrosus, adjectivum, Opacus. [umbra] Gall. ombreux. Ital. Ombroso, oscuro. Ger. Schattig. Hisp. Sombrío. Pol. Cienisty. Vng. Árnyékos, homalios. Ang. That hath much shadow.] Virgil. 8. Aeneid. Et cines um- brosa tegebat arundo. Cicero ad Quin. Frat. lib. 3. Ego locum æstate umbriferum vidi nunquam. Plin. lib. 16. cap. 26. Fico folium maximum, umbriferissimumq; Ovid. 7. Metam. Quas nemus umbriferum, se cretaq; sylva tegebat.

Vna, posteriore acuta, Simul, pariter. [vna] Gall. ensemble, avec. Ital. insieme, in compagnia. Ger. Mit einander, zumal. Bel. Metssamen. Hisp. juntamente, con cordanien- te de compania. Pol. Spoinie. Vng. Együtt. Ang. To gether.] Cic. ad Attic. Si in Italia Pompeius confisit, erimus una Idem 1. Vtr. Vna & id quod facio probabit, & in hæc causa profes- sio neminem mihi esse præponendum adorem putabit.

Vna, c. d. unanimes, & hoc unanime, & Vnanimus, a, um, Qui unius animi est, & unius sententiæ cum altero, contentiens, congru- ens, conveniens. [vna] Gall. d'un même avis & courage, d'un même vouloir. Ital. D'un animo, de l'istesso animo. Ger. Einmüt- tig. Hisp. Conuerdo de uno corazón, de una voluntad. Pol. Jednego umysłu. Vng. Egy z immo, akarat. Ang. Of one hart or minde.] Virgil. 4. Aeneid. Quum sic unanitem alloquitur malè sana forem. Liv. 7. ab Vide: Consules suabrem quoq; rem, quæ desinere unanimes videbatur, levare aggressi, &c.

Vna, c. d. unanitas, a, is, f. Concordia, contentus, & unanimitas. [vna] Gall. d'un même vouloir. Ital. Una medesima volontà. Ger. Einmütigkeit. Hisp. Concordia & unanidad. Pol. Jednego umysłu. Vng. Egy z immo, akarat. Ang. Of one hart or minde.] Plaut. in Truc. Non amicus multiceps, sed focie unanimitati fidens fuit. Liv. 10. bel. Maced. Mihi, Antiocho, & cuilibet regū hujus ætatis nulla re magis quam fraternæ unanimitate regnum æquale videtur. Vna, c. d. unanitas, a, is, f. Concordia, contentus, & unanimitas. [vna] Gall. d'un même vouloir. Ital. Una medesima volontà. Ger. Einmütigkeit. Hisp. Concordia & unanidad. Pol. Jednego umysłu. Vng. Egy z immo, akarat. Ang. Of one hart or minde.] Plaut. in Truc. Non amicus multiceps, sed focie unanimitati fidens fuit. Liv. 10. bel. Maced. Mihi, Antiocho, & cuilibet regū hujus ætatis nulla re magis quam fraternæ unanimitate regnum æquale videtur.

Vncia, l. x. f. p. Assis pars duodecima, quasi una ex duodecim dicta. [vncia] Gall. once. Ital. Onza. Ger. Der zwölffte theil eines Dings, jezt vnc. Hisp. Onza, duodecima parte de la onza. Pol. 1/12, to jest dwanaście części uncji, uncja. Vng. tot. Ang. An ounce.] Plaut. in Menech. Atq; huic ut addas auti pondo unciam. Vn- cia partes sunt Semuncia, cõtinens drachmas quatuor: Ducl- la, pendens duas Sextulas: hoc est, tertiam partem uncie. Si- cilius, quod & Didrachmum dicitur, pondus est duarū drach- marum: hoc est, quarta pars uncie. Sextula, sexta pars uncie. Deinde sequitur Drachma, quæ octies sumpta explet unciam: Quod si ad minora ponduscula libeat descendere, unciamq; in minimas particulas dissecare, cõtinent singulæ uncie scrupula XXIII, obolos XLVIII, semiobolos XCVI, siliquas si- ve ceratias CXLIII. Quoties autem de mensuris sermo est, Vncia mensuralis accipitur pro duodecima parte Romani sex- tantii: medici frequentius Cyathum vocant. Hinc deducun- tur cõposita Quincunx, pondus, vel mensura quinq; unciarū & Septunx, septem unciarum. Vncia in mensuris Geomet- ricis dicitur duodecima pars pedis: hoc nomine Pollex. Fron- tinus de Aquæ du& bus: Est autem Digicus, ut convenit, deci- ma sexta pars pedis. Vncia 12.

Vncia, l. x. pen. corr. f. p. diminutivum, ab Vncia. [vncia] Gall. petite once. Ital. Picciola onza. Ger. Der zwölffte theil eines Dings. Hisp. Pequena onza. Pol. L. Cienok. Vng. Kicsi uncia. Ang. A little ounce.] Juvenalis. Sat. 1. Vnciolâ Proculus habet, sed Gillo de- cem, Partes quisq; suas ad mensurâ inguinis heres Accipiat. Vncialis, unciale, om. t. Quod est unius uncie. [vncia] Gall. D'une once, de la grandeur ou valeur d'une once. Ital. Che cosa un onza. Ger. Das ist ein unciam hatet / oder einer groß ist. Hisp. Cosa de una onza. Pol. Ociekum l'uncje. Vng. Egy l'unc. Ang. Of one ounce.] ut, Vncialis as, qui unciam tantum valebat. Plinius lib. 33. cap. 3. Quin. Fabio dictatore assis unciales facti. Vncialis herba, quæ est pollicaris altitudinis. Duo decem enim pollices conficiunt pedē. Idem h. 13. cap. 16. de Medica herb. 10 quod: Ideo prouius altitudine unciali herbis omnibus libicada est.

Vncia, l. x. pen. corr. f. p. diminutivum, ab Vncia. [vncia] Gall. petite once. Ital. Picciola onza. Ger. Der zwölffte theil eines Dings. Hisp. Pequena onza. Pol. L. Cienok. Vng. Kicsi uncia. Ang. A little ounce.] Juvenalis. Sat. 1. Vnciolâ Proculus habet, sed Gillo de- cem, Partes quisq; suas ad mensurâ inguinis heres Accipiat. Vncialis, unciale, om. t. Quod est unius uncie. [vncia] Gall. D'une once, de la grandeur ou valeur d'une once. Ital. Che cosa un onza. Ger. Das ist ein unciam hatet / oder einer groß ist. Hisp. Cosa de una onza. Pol. Ociekum l'uncje. Vng. Egy l'unc. Ang. Of one ounce.] ut, Vncialis as, qui unciam tantum valebat. Plinius lib. 33. cap. 3. Quin. Fabio dictatore assis unciales facti. Vncialis herba, quæ est pollicaris altitudinis. Duo decem enim pollices conficiunt pedē. Idem h. 13. cap. 16. de Medica herb. 10 quod: Ideo prouius altitudine unciali herbis omnibus libicada est.

Vnciales lit erę, pollicis crassitudine exarant, inquit Budens. Vncialis, a, um, adiectivum, ab Vncia derivatur: [Vncialis. Gall. D'once. Ital. Di oncia. Ger. Das zu dem in dinsten ist ein ganzes gebrät. Hisp. Cosa de oncia. Pol. Lotu scibi vna. Ang. Of an ounce.] ut, Lex unciana, apud Festum: & Foenus uncianum, quod erat levissimum quoddam usurae genus, quom scilicet ex sorte centum aureorum, quotannis redit aureus unus. Dicitur in Vnciarum foenus, quod duodecima tantum pars sit usurae centesimae, sive quod singulis mensibus unciam: hoc est, duo decimam partem aurei unius pareret. Nam sicut ex usura centesima quotannis ex centum aureorum sorte aurei duodecim redibant: hoc est, in singulos menses aureus unus: & ex semilli 2. usuris in singulos annos aurei sex, & ex trientalibus aureis quatuor: ita eua servata proportione convenit, ut unciana usura ex centum aureorum sorte quotannis aureum unum pariat, vel quod in idem recidit: uncia: hoc est, duodecimam partem aurei in singulos menses. Liv. 7. ab Urbe: Na est unciano fenore facta levata usura erat, sorte ipsa obruebatur inopes. Rursus semuncianum foenus, dimidio levius est unciano, quod ex centum assibus quotannis semissem pariebat, vel in menses singulos semunciam. [Vncialis. Huius foenoris ibidem meminit Livius: Semuncianum] tantum ex unciano factu foenus, & in pensiones aequas triennium. Vnciana stipis, Romae erat moneta omnium minima, duodecimam tantum assis partem valens. Plin. lib. 34. cap. 51. Item P. Minutio praefecto anno: extra portam Trigeminam unciana stipis collata. Vnciana vitis dicebantur, quae ita dispositae essent, ut inter quamlibet vitem uncia unius iugeris relicta, inter valla omnia paria fierent. Colum. lib. 3. cap. 21. Nec solum quae iucunditate sapientiae, verum etiam quae specie commendari possint, censeri debent ut stephanica, ut impedianae, ut uncianae, ut cydoniae.

Vncialis, id verbum, per singulas uncias. [Vncialis. Gall. Once à une par once. Ital. A oncia à oncia. Ger. Et dinstiggen met nig naß dem and eren. Hisp. De oncia en oncia. Pol. Po l'once. Vng. Leitonkent. Ang. By ounce ounce.] Tertius in Phormion., quod ille uncianum vix de demisso, sum de fraudans genium, comparat miser, &c. Plin. lib. 28. cap. 9: Datur & phthilicis uncianum cum vini veteris hemina decocta, donec tres unciae de toto residant.

Vncialis, ni, pen. cor. [Vncialis. Graeca dictio est; Latine uncus, vel curvus.]

Vncialis, a, um, adiectivum, Vncialis hamatus. [Vncialis hamatus. Gall. Qui a croc ou crochet. Ital. Che ha rampini, vnciale. Ger. Gebaetet das haeten hat. Hisp. Cosa con muchos garfios. Pol. Nafsiopus. Vng. Horgas. Ang. Hooked, or crooked.] Cic. 4. Acad. Nec ille qui asperis & lavisibus, & hamatis, uncinatisq; corpusculis concreta hae esse dicat interjecto inani.

Vncialis, vide VNGO.

Vncialis, ci, in f. Incurvamentum incurvum, & in sese reflexum, quo ad multa utimur. [Vncialis. Gall. Va croc ou crochet, ou haueit. Ital. Rampino, vnciale. Ger. Ein haat Bel Ein hat. Hisp. El garfo, esparia, ou ciclo. Pol. Hak. Vng. Horgas. Ang. An hook, or crook.] Iaven. Satyr. 100. impa- sio de janus ducitur unco. Dicitur Vncus, [Vncialis] quod est extuberare, vel intumescere, quod hoc instrumentum ab ea parte qua incurvatur, intumescere ac extuberare videatur. Cic. 2. Philip. Vncus impactus est fugitivo illi, qui in C. Marci nomen invaserat. Liv. 10. belli Punici: Postremo afferes ferreo unco praefixi (harpagines vocant milites) ex Puniciis navibus injici in Romanas cepti. Colum. lib. 3. cap. 18: Et velut uncus infixus solo, antequam extrahatur, praerumpitur.

Vncus, a, um, incurvus, aduncus. [Vncus. Gall. naha- vñ. Hisp. Curvo. Ital. Piegato, torto. Ger. Haat- estig trumb. Hisp. Curvo. Pol. Kryw, hakowati. Vng. Horgas. Ang. Crooked.] Colum. lib. 7. cap. 11: Atq; uncis dignis alienis quoq; testiculum educito. Virgil. 1. Georg. Adfixo Tegeae laevae, oleaeq; Minerva luventrix, uncisq; puer monstrator aratri. Ovid. 1. Metam. de parte sepulta Scorpium exibat, caudaq; minabitur unca. Idem 1. de Ponto, eleg. 7: Qui semel est laesus fallaci piscis ab hamo, Omnibus unca cibus aera subesse putat. Huius composita sunt Aduncus, & Reduncus, quorum significata vide suis locis.

Vndia, s. p. Fluctus sive globus aquae in unum collector: quales in mari ventis exagitato maxime solent excitari. [Vndia. Gall. Onde, vague, flot. Ital. & Hisp. Onda. Ger. Ein wasser- wilen. Bel. Ein bate. Pol. Wala imoda. Vng. Vix, hab. Ang. A wave of water.] Dicitur Vnda (ut quidam volunt) quod sit una, & in se coacta. Virgil. 1. Aeneid. Frangitur remi, tum proa avertit, & undis dat istus, &c. Ovid. 1. Metamorph. succede meis, ait, in clyte te dis Cecropide, nec te committe rapacibus undis. Aliquando ponitur pro aqua, ut pars pro toto. Ovid. 1. Metan. orph. & terris abicidit undas. Aliquando pro hominum multitudine. Virgil. 2. Georg. Si non ingentem foribus

domus alta superbis Maer salutatam totis vomit undis. Vndia, diminutivum. [Vndia. Gall. Petit onde. Ital. Piccola onda. Ger. Ein tlein wasserwilen. Hisp. Pequena onda. Pol. Mal' ona wodyc. Vng. Virgike, habaitika. Ang. A little wave.] Vnda comitorum, per translationem pro varia sententiarum multitudine, quibus veluti undis mare, ita etiam comitia fervere videntur. Cicero pro Plane. Si campus atque illa undae comitorum, ut mare profundum & immensum, sic effru- vescent, &c.

Vndabundus, a, um, Vndosus, procellosus. [Vndabundus. Gall. Onde abondante. Ital. Ondoso. Ger. Ein wasser- wilen, das wilen hat. Hisp. Llena de ondas. Pol. Pel' ni mal' on wodach. Vng. Haba. Ang. That hath many waves.] ut, Vndabundum mare, apud Gell. lib. 2. cap. 30.

Vndatim, ad undarum similitudinem. [Vndatim. Gall. Ad sauto d'onde, par onde. Ital. A foggia di onde. Ger. Wie im wilen. Hisp. Onda à onda, à manera de onda. Pol. Jak wila. Vng. Hab meg yara. Ang. Lik the waves, by surer waves.] Plin. lib. 12. cap. 1: Sunt & undatum cispae mentis, &c.

Vndifonius, a, um, pen. cor. Quod undarum more strepit, vel quod undis strepit. [Vndifonius. Gall. Onde strepit. Ital. Onde strepit. Hisp. Onde strepit. Ger. Ein wilen, das wilen hat. Pol. Jak wila. Vng. Hab meg yara. Ang. Lik the waves, by surer waves.] Plin. lib. 12. cap. 1: Sunt & undatum cispae mentis, &c.

Vndis, a, um, pen. cor. Quod undasid est, aquas vomit. [Vndis. Gall. Onde vomit. Ital. Onde vomit. Ger. Ein wilen, das wilen hat. Hisp. Onde vomit. Pol. Jak wila. Vng. Hab meg yara. Ang. Lik the waves, by surer waves.] Plin. lib. 12. cap. 1: Sunt & undatum cispae mentis, &c.

Vndo, ar, Fluctus, undis agit. [Vndo. Gall. Onde agit. Ital. Onde agit. Ger. Ein wilen, das wilen hat. Hisp. Onde agit. Pol. Jak wila. Vng. Hab meg yara. Ang. Lik the waves, by surer waves.] Plin. lib. 12. cap. 1: Sunt & undatum cispae mentis, &c.

Vndosus, a, um, pen. cor. Quod undasid est, aquas vomit. [Vndosus. Gall. Onde vomit. Ital. Onde vomit. Ger. Ein wilen, das wilen hat. Hisp. Onde vomit. Pol. Jak wila. Vng. Hab meg yara. Ang. Lik the waves, by surer waves.] Plin. lib. 12. cap. 1: Sunt & undatum cispae mentis, &c.

Vndulatus, a, um, aliud adiectivum: ut Vndulata vestis, vestimentigenus, ab undis quibus depictum erat, nomen habent. [Vndulatus. Gall. Onde vultu. Ital. Onde vultu. Ger. Ein wilen, das wilen hat. Hisp. Onde vultu. Pol. Jak wila. Vng. Hab meg yara. Ang. Lik the waves, by surer waves.] Plin. lib. 12. cap. 1: Sunt & undatum cispae mentis, &c.

libant: sed falsò, mea quidem sententia, quum eymatilis eadem sit quæ cerulea, non à discurrentibus undarum lineis, sed à fluctu colore appellata. Varro li. 1. de Vita pop. Rom. Undulata togam pro pura posuit, idq; novè, ut annotavit Non. A quibusdam (inquit Varro) dicitur esse Fortunæ virginis simulacrum, idèò quòd duabus undulatis togis est opertum, petinde ut olim reges nostri prætexas & undulatas togas soliti sunt habere.

Vnde, adverbium. Ex quo loco, vel à quo loco. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. D'où, d'où. Ital. Onde, donde. Ger. Von dem von wo man kommen will. Bel. Van waer. Hisp. Desde. Pol. Skąd. Vng. Honnan. Ang. From what place, or whence. Cic. pro Cec. Hoc verbu unde utitur, declarat, & ex quo loco, & à quo loco. Accipitur autem modò interrogativè. Cic. in Rullu: Vnde iste amor tam repentinus? Modò relativè. Virg. 2. Aen. Turrim in præcipiti stantem, summisq; sub astra Iduia testimunde omnis Troia videri, Et Danaum solite naves, & Achæica castra. Et paulò antè: Evado ad summi fastigia coliminis unde Tela manu miseri jactabat irrita Teucri. Nonnunquam etiam infinitè. Cicero ad Attic. Non recordor non ad locum referunt, sed ad personam. Cicero Terentia: Mem mea lux unde omnes opem petere solebant. Idem de Senect. Quasi divitiarum, illo extincto fore, unde discerem, neminem. Vnde gentium idem quod unde. Plautus in Asinaria: Face id ut patrum jam sit. Unde gentium idem Pseudolo: Vnde ego hominem hunc esse dicam gentium?

Vndequinque, adverbium. Ex quocunq; loco. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. De quelque côté que ce soit. Ital. Da ciascun luogo. Ger. Von woher. Hisp. Desde quera. Pol. Skądkolwiek. Vng. Vala honnan. Ang. From what place. Liv. 4. belli Pun. Bellum undecunq; cum Annibale Consulibus mandatum. Plinius lib. 26. cap. 4. Vulserum quoq; sanguinem, & undecunq; fluentem, sicut per se, vel ex aceto.

Vndeunde, Vndequinque, quomodo Vbiubi dicitur pro ubicunq;, & Quoquo pro quocunq;, & Quaquà pro quacunq;.

Vndecentum, Nonaginta novè, centu minus uno. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Cent quatre vingt et dix-neuf. Ital. Novantasei. Ger. Eins mindet dann undert; neun vnd neunzig. Hisp. Nonventa y nueve. Pol. Dymiesiedziest y dziewięć. Vng. Kilenczven kilencz. Ang. Four score ad nyne teen. Plin. lib. 7. cap. 6. Paruerunt tamè ex annis undecentum.

Vndeceni, x, a. Idem centum novaginta novè, idèò centu minus uno. Plinius lib. 16. cap. 1. de Aegypti obeliscis agens; Idemq; digressus inde, ubi fuit Mucius regia, posuit alium, longitu dine undeceni pedibus, per latera cubitis quatuor.

Vndecies, adverbium, Vndecim vicibus. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Onze fois. Ital. Undici volte. Ger. Elf mal. Hisp. Once veces. Pol. Jedenast razy. Vng. Tizen egy. Ang. Eleven times. Col. lib. 3. cap. 2. Hanc summà undecies multiplicato, sunt pedes quinquaginta tria millia nongenti.

Vndecimus, undecima, undecimum, pen. corr. Vltimus ex undecim. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Onzième. Ital. Undecimo. Ger. Das elfte. Hisp. Ceda de onze. Pol. Jedenasty. Vng. Tizen egyedik. Ang. The eleventh. Virg. 8. Aeglog. Alter ab undecimo tum me jam cœperat annus.

Vndecim, hujus undecimem, pen. prod. Navis undecim temporum ordines habens. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Galère à onze rames pour hanc. Ital. Galea de undeci remi. Ger. Ein Gaten se in onze ruten auf euder hat. Hisp. Galea de onze ordinis. Pol. Okret miedziem rypdy jedenaście parafimaczi. Vng. Tizenegy rend mezd; hanc. Ang. A galey having a eleven oars on euder side. Plin. lib. 16. cap. 40. Maxima ea in Cypro traditur ad undecimem Demetrii suocis centum triginta pedum longitudinis: crassitudinis vero ad trium hominum complexum.

Vndeni, x. adjectivum, Vndecim. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Onze. Ital. Undeci. Ger. Elf. Hisp. Once. Pol. Jedenasty. Vng. Tizen egy. Ang. Eleven. Plin. lib. 11. cap. 23. Partitur autem undeni. Ovid. 1. Amor. Eleg. 1. Musa per undenos emodulanda pedes.

Vndeviginti, adjectivum indeclinabile, Novemdecim, vigin minus uno. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Dix-neuf, vingt moins un. Ital. Diciannove. Ger. Eins mindet dann zwanzig. Hisp. Diez y nueve. Pol. Dymiesiedziest y dziewięć. Vng. Kilenczven kilencz. Ang. Nyne teen. Cicero de Clar. Orat. Vndeviginti annos natus erat eo tempore. Livius 3. belli Pun. Vbi ea dies venit, ad conducendum tres societates aderant hominū undeviginti.

Vndevicim, a, um, Decimus nonus. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Dix-neuf. Ital. Diciannove. Ger. Eins mindet dann zwanzig. Hisp. Diez y nueve. Pol. Dymiesiedziest y dziewięć. Vng. Kilenczven kilencz. Ang. The nyne teen.

teub.] Cic. de Sen. Anno enim undevicesimo post ejus mortem, hi Consules T. Flaminius, & M. Atilius facti sunt.

Vndevicesimus, i. Vndevicesima legionis miles. [Vn. Egebean huzaklik sergi.] Hircius de bello Alexandrino: Cognita te noctu cum quinq; cohortibus undevicesimanorum egreditur.

Vndetrigēsimus, a, um: id est, vicequingentesimus. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Vingt-troisième. Ital. Ventitreesimo. Ger. Dün etas das dreißigste von zwanzig. Hisp. Veinte y nueve en orden. Pol. Dwudziesty od dwadziest. Vn. Egi hian harninex. An. The nyne and twentieth. Liv. 5. bell. Pun. 2. Anno octogesimo postquam in Hispaniam venerat Cn. Scipio, undetrigesimo die post fratris mortem interfecit eum.

Vndequadrāginta, Triginta novem. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Trentième. Ital. Trentantesimo. Ger. Einco mindet dann vierzig neun vnd dreißig mal. Hisp. Treinta y nueve. Pol. Trzydziesty y dwadziesty. Vng. Egi hian negyven. Ang. Threttie and nyne. Livius 5. belli Pun. Ad mille CCC. Carthaginiensium caesi, undequadrāginta vivi capti.

Vndequadrāginta, adverbium, Novies & tricies. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Trentième fois. Ital. Trentantesimo volte. Ger. Einco mindet dann vierzig mal neun vnd dreißig mal. Hisp. Treinta y nueve veces. Pol. Dymiesiedziesty y trzydziesty. Vng. Harmincz kilencz. An. Threttie and nyne tymes. Plin. lib. 7. cap. 23. Solus M. Marcellum transgressus, qui undequadragesima dimicaverat.

Vndequinquāginta, Quadraginta novem, quinquaginta minus uno. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Quaranteneuf. Ital. Quarantanesimo. Ger. Eins mindet dann fünfzig. Hisp. Quaranta y nueve. Pol. Sztydziesty y dwadziesty. Vng. Egi hian ötven. An. Fourty and nyne. Liv. 7. belli Maced. In eo triumpho undequinquaginta coronæ aureæ translatae sunt.

Vndequinquāginta, a, um, Quadragiesimus nonus. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Quaranteneufième. Ital. Quarantanesimo. Ger. Eins mindet dann fünfzig. Hisp. Uno de quaranta y nueve. Pol. Dymiesiedziesty y dwadziesty. Vng. Negyven kilencz. Ang. The fourty nyne in order. Cic. pro lege Manil. Ipse autem ut à Brundisio profectus est, undequinquagesimo die totam ad imperium populi Romani Ciliciam adjunxit.

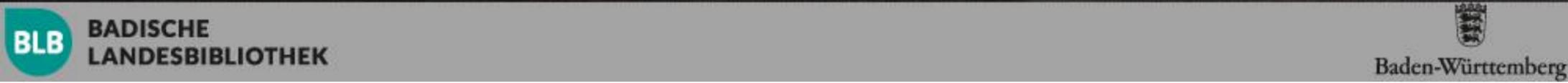
Vndesexāginta, Quinquaginta novem. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Cinquante-sixième. Ital. Cinquantanesimo. Ger. Eins mindet dann sechzig. Hisp. Ocuenta y nueve. Pol. Sztydziesty y trzydziesty. Vng. Egi hian hatvan. Ang. Nyne and sixty. Liv. 3. belli Punici: Cœperunt amplius tria milia hominum, paulò minus mille equorum, undesexaginta militaria signa.

Vndesexāginta, Septuaginta novem, octoginta minus uno. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Soixante-septième. Ital. Settantanesimo. Ger. Eins mindet dann achtzig. Hisp. Setenta y nueve. Pol. Siedziesty y trzydziesty. Vng. Egi hian hetven. Ang. Seventie nyne. Horat. 2. Ser. Sat. 3. ageli stramētis incubet, uide Octoginta annos natus, cui stragula vestis, Blattarum ac tinearum epula putrescat in arca, &c.

Vndelibe, & Vndelibet, Ex uno quovis loco. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. D'où tu veux, de quelque côté que tu veux. Ital. Da qualunque luogo. Ger. Wohle du wilst. Hisp. Desde quera. Pol. Skądkolwiek. Vng. Akar honnan. Ang. Out of what place. Autor ad Heren. libro 4. Ali illud quidem facile fuit unde libet invenire.

Vndiquē, adverbium, Ex omni parte. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. De toutes parts, de tous costez. Ital. Da ogni parte, da ogni banda. Ger. Wictheden an allen orti. Hisp. De cada parte. Pol. Skądkolwiek. Vng. Minden felől. Ang. From all places, in every side. Cicero pro Pompeio: Sicilia multis undique cinctis periculis. Idem 2. de Fin. Habes undique expletam & perfectam, Torquate, formam honestatis. Virg. 8. Aeneid. duftores primi Messapus & Vrens, Contemptorq; decum Mezentius, undiq; cogant Auxilia, & latos vastant cultoribus agros. Vndiq; ex omni genere. Cicero 5. Tuscul. Sic vita non solum si undiq; referta bonis est, sed si multò majore & graviore ex parte bona propendant, beata rectè dici potest. Idem pro Sextio: Non sum tam ignarus, ludices, caularum, non tam insolens in dicendo, ut omni ex genere orationem aucuper; & omnes undiq; stultos carum ac delibem.

Vndedō, pen. cor. unedonis, pen. prod. Fructus est arbuti, terribus fragis non dissimilis: inde nomen habens, quòd plures edi non possint. [וּנְדָה] *undeh*. Gall. Arbuste. Ital. Albano, ceras del mar. Ger. Du frucht des hantnis Arbuts, ist dem Quintonban nicht ungleich. Hisp. Madroño. Pol. Jabłko podłone.

Vng Vng. Vng. Vng. Ang. A mulling or wabbe fruit.] Plin. lib. 13. cap. 24. Aliud corpus est. terrestribus fragis, aliud congeneri eorum unedoni, quod solum pomum simile fructui terrea gignitur. Arbor ipsa fruticosa: fructus anno maturificat, pariterque floret subnascens, & prior coquitur. Pomum inhonorum, ut cui nomen sit ex argumento unum tantum edendi. Duobus tamen hoc nominibus appellantur Græci, comarum & memocylus. Ex quo apparet totidem genera esse & apud nos. Alio nomine Arbutus vocatur. Hæc Plinius.

Vnguo, s. xi. ctum, & Vnguo, quis, secundum Priscianum, s. ct. i. Oleo, al. o. ve pingui obliquo: ab uniendo (ut voluit) dictum, quod unguentis densentur corpora atque uniantur. [Πρωμασχήδης ἀλάρω, 22. Gal. Oindre. Ital. Ongere. Ger. Salben. s. schmitzen. Bel. Salven. Hisp. Untar. Pol. Pomaznie. Vng. Mez kenem. Ang. To anoyate or be/maere.] Caro cap. 72. Pice liquida cornu isthina ungiro. Cicet. 6. Verr. Vnxisse unguentis: complese. etc.

Vndio, as, frequentativum. [αλάρω ἀλάρω, 22. Gal. Oindre. Ital. Ongere. Ger. Salben. Hisp. Untar. Pol. Pomaznie. Vng. Mez kenem. Ang. To anoyate or be/maere.] Plaut. Most. quia exaltor mulier recte olet, ubi nihil olet. Nam istæ veteres quæ se unguentis uncturas, inter polles, Vctolæ, edentulæ, quæ vicia corporis succo occultant: Vbi sese sudor cum unguentis sociavit: illico ludem olent, quasi quem unâ multa iura confundit coquas.

Vndum, n. f. Pingue quod in porci dorso mollius est. [ἀλάρω, Gal. Sais de porc. Ital. Onco. Ger. Rudes. Hisp. Sais de porc. Pol. Sais de porc. Vng. Sais de porc. Ang. Sais de porc.] Colum. lib. 6. cap. 29. Figoris lomenta adhibentur, capite & spina tepenti adipe vel uncto linuntur. Sic enim legunt ibi nonnulli: quibus tamen emendatiora exemplaria Vno ibi legendum ostendunt, non uncto.

Vndus, a, um participium verbi passivi ungor, Vnguento oblitus, perunctus, unguentatus. [Πρωμασχήδης ἀλάρω, 22. Gal. Oindre. Ital. Onco. Ger. Rudes. Hisp. Sais de porc. Pol. Sais de porc. Vng. Sais de porc. Ang. Sais de porc.] Cicet. 3. Philip. Antonius eo die nudus, unctus, ebrius concionatus est. & Olera uncta: hoc est, lardo oleo, al. o. ve pingui condita. Horat. 1. Ser. Sat. 6. O quando faba Pythagoræ cognata, simulque Vincta satis pingui ponentur oluscula lardo. & Hinc Vatum & unctus, per translationem dicimus pro splendido & splendidiore: inde tracta metaphora, quod opulentiores liberalius condite soleant sua opsonia. Cic. de Clar. Orator. iam enim erat unctior quædam splendidiore consuetudo loquendi. & Aliquando tamen Vatum accipimus pro sordido, & pinguedine obliquo. Horat. 2. Sermon. 4. Magna movet stomacho fastidia, seu puer unctis Trahavit calicem manibus.

Vndus, u. s. a, um, Hoc est, paulo unctior: ut, Pulmento unctiusculum hoc est, paulo liberalius conditum. [ἀλάρω, Gal. Sais de porc. Ital. Onco. Ger. Rudes. Hisp. Sais de porc. Pol. Sais de porc. Vng. Sais de porc. Ang. Sais de porc.] Plaut. Most. quia exaltor mulier recte olet, ubi nihil olet. Nam istæ veteres quæ se unguentis uncturas, inter polles, Vctolæ, edentulæ, quæ vicia corporis succo occultant: Vbi sese sudor cum unguentis sociavit: illico ludem olent, quasi quem unâ multa iura confundit coquas.

Vndio, unctio, s. f. Vnguendi actus. [Πρωμασχήδης ἀλάρω, 22. Gal. Oindre. Ital. Ongere. Ger. Salben. Hisp. Untar. Pol. Pomaznie. Vng. Mez kenem. Ang. To anoyate or be/maere.] Cicet. 2. de Orat. Philosophum omnes unctiois causa reliquerunt.

Vndio, unctio, s. m. Qui ungit. [Πρωμασχήδης ἀλάρω, 22. Gal. Oindre. Ital. Ongere. Ger. Salben. Hisp. Untar. Pol. Pomaznie. Vng. Mez kenem. Ang. To anoyate or be/maere.] Cicet. 2. de Orat. Philosophum omnes unctiois causa reliquerunt.

Vndio, unctio, s. a, um, Quod unctioi destinatum est. [ἀλάρω, Gal. Oindre. Ital. Ongere. Ger. Salben. Hisp. Untar. Pol. Pomaznie. Vng. Mez kenem. Ang. To anoyate or be/maere.] Cicet. 2. de Orat. Philosophum omnes unctiois causa reliquerunt.

Vndio, unctio, s. p. unctio. [Πρωμασχήδης ἀλάρω, 22. Gal. Oindre. Ital. Ongere. Ger. Salben. Hisp. Untar. Pol. Pomaznie. Vng. Mez kenem. Ang. To anoyate or be/maere.] Cicet. 2. de Leg. Hæc præterea sunt in legibus de unctura. Et paulo post: Servili unctura tollitur, & omnia sit cum potatio.

Vngentum, ungenti, sive Vnguentum, n. f. [Πρωμασχήδης ἀλάρω, 22. Gal. Oindre. Ital. Ongere. Ger. Salben. Hisp. Untar. Pol. Pomaznie. Vng. Mez kenem. Ang. To anoyate or be/maere.] Cicet. 2. de Leg. Hæc præterea sunt in legibus de unctura. Et paulo post: Servili unctura tollitur, & omnia sit cum potatio.

compositio tenax, qua chirusgi utuntur ad valera curandæ, sed commissio diversorum odorum addito oleo, ad unguenda corpora, deliciarum, & luxuriz causa inventa. 22. Gal. 22. Gal. veteres sive. Vulgare autem ac promiscuum, & sicut palæstris dicatur, ἀλάρω, ἀλάρω, & ἰσθίονος, vocat Isthios. Vnde ἀλάρω, & ἰσθίονος, noster sicut & ἰσθίονος vocatur Græcis frequenter ἰσθίονος, ac ἰσθίονος nominatur. Hæc Hermolauus. Plautus in Mostel. Non possunt omnes olere unguenta exotica. Cic. 5. Verrin. Quam interea Apronius caput atque os suum unguento perficere. Horatius secundo Carmin. Ode 77. funde capaxibus Vnguenta de concubis. Pomponius tamen iure consultus titul. de Auro, argenteo, mundo, omnia etc. Argumentat, scribit unguenta esse, quæ valetudinis causa comparantur: sed hæc magis medicamenta dicuntur. Servius ait hoc nomen unguentum non recipere, sicut nec ungo: unguentum verò u habere.

Vnguētū, s. d. a, um, Vnguēto oblitus. [ἀλάρω, Gal. Oindre. Ital. Onco. Ger. Rudes. Hisp. Sais de porc. Pol. Sais de porc. Vng. Sais de porc. Ang. Sais de porc.] Colum. lib. 6. cap. 29. Figoris lomenta adhibentur, capite & spina tepenti adipe vel uncto linuntur. Sic enim legunt ibi nonnulli: quibus tamen emendatiora exemplaria Vno ibi legendum ostendunt, non uncto.

Vnguētū, s. d. a, um, Vnguēto oblitus, perunctus, unguentatus. [Πρωμασχήδης ἀλάρω, 22. Gal. Oindre. Ital. Onco. Ger. Rudes. Hisp. Sais de porc. Pol. Sais de porc. Vng. Sais de porc. Ang. Sais de porc.] Cicet. 3. Philip. Antonius eo die nudus, unctus, ebrius concionatus est. & Olera uncta: hoc est, lardo oleo, al. o. ve pingui condita. Horat. 1. Ser. Sat. 6. O quando faba Pythagoræ cognata, simulque Vincta satis pingui ponentur oluscula lardo. & Hinc Vatum & unctus, per translationem dicimus pro splendido & splendidiore: inde tracta metaphora, quod opulentiores liberalius condite soleant sua opsonia. Cic. de Clar. Orator. iam enim erat unctior quædam splendidiore consuetudo loquendi. & Aliquando tamen Vatum accipimus pro sordido, & pinguedine obliquo. Horat. 2. Sermon. 4. Magna movet stomacho fastidia, seu puer unctis Trahavit calicem manibus.

Vnguētū, s. d. a, um, Hoc est, paulo unctior: ut, Pulmento unctiusculum hoc est, paulo liberalius conditum. [ἀλάρω, Gal. Sais de porc. Ital. Onco. Ger. Rudes. Hisp. Sais de porc. Pol. Sais de porc. Vng. Sais de porc. Ang. Sais de porc.] Plaut. Most. quia exaltor mulier recte olet, ubi nihil olet. Nam istæ veteres quæ se unguentis uncturas, inter polles, Vctolæ, edentulæ, quæ vicia corporis succo occultant: Vbi sese sudor cum unguentis sociavit: illico ludem olent, quasi quem unâ multa iura confundit coquas.

Vndio, unctio, s. f. Vnguendi actus. [Πρωμασχήδης ἀλάρω, 22. Gal. Oindre. Ital. Ongere. Ger. Salben. Hisp. Untar. Pol. Pomaznie. Vng. Mez kenem. Ang. To anoyate or be/maere.] Cicet. 2. de Orat. Philosophum omnes unctiois causa reliquerunt.

Vndio, unctio, s. m. Qui ungit. [Πρωμασχήδης ἀλάρω, 22. Gal. Oindre. Ital. Ongere. Ger. Salben. Hisp. Untar. Pol. Pomaznie. Vng. Mez kenem. Ang. To anoyate or be/maere.] Cicet. 2. de Orat. Philosophum omnes unctiois causa reliquerunt.

Vndio, unctio, s. a, um, Quod unctioi destinatum est. [ἀλάρω, Gal. Oindre. Ital. Ongere. Ger. Salben. Hisp. Untar. Pol. Pomaznie. Vng. Mez kenem. Ang. To anoyate or be/maere.] Cicet. 2. de Orat. Philosophum omnes unctiois causa reliquerunt.

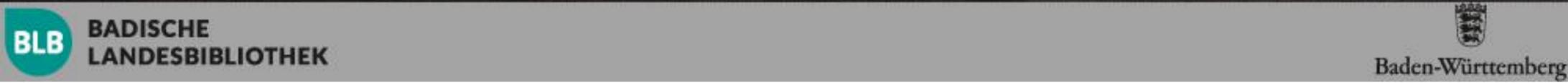
Vndio, unctio, s. p. unctio. [Πρωμασχήδης ἀλάρω, 22. Gal. Oindre. Ital. Ongere. Ger. Salben. Hisp. Untar. Pol. Pomaznie. Vng. Mez kenem. Ang. To anoyate or be/maere.] Cicet. 2. de Leg. Hæc præterea sunt in legibus de unctura. Et paulo post: Servili unctura tollitur, & omnia sit cum potatio.

Vngentum, ungenti, sive Vnguentum, n. f. [Πρωμασχήδης ἀλάρω, 22. Gal. Oindre. Ital. Ongere. Ger. Salben. Hisp. Untar. Pol. Pomaznie. Vng. Mez kenem. Ang. To anoyate or be/maere.] Cicet. 2. de Leg. Hæc præterea sunt in legibus de unctura. Et paulo post: Servili unctura tollitur, & omnia sit cum potatio.

compositio tenax, qua chirusgi utuntur ad valera curandæ, sed commissio diversorum odorum addito oleo, ad unguenda corpora, deliciarum, & luxuriz causa inventa. 22. Gal. 22. Gal. veteres sive. Vulgare autem ac promiscuum, & sicut palæstris dicatur, ἀλάρω, ἀλάρω, & ἰσθίονος, vocat Isthios. Vnde ἀλάρω, & ἰσθίονος, noster sicut & ἰσθίονος vocatur Græcis frequenter ἰσθίονος, ac ἰσθίονος nominatur. Hæc Hermolauus. Plautus in Mostel. Non possunt omnes olere unguenta exotica. Cic. 5. Verrin. Quam interea Apronius caput atque os suum unguento perficere. Horatius secundo Carmin. Ode 77. funde capaxibus Vnguenta de concubis. Pomponius tamen iure consultus titul. de Auro, argenteo, mundo, omnia etc. Argumentat, scribit unguenta esse, quæ valetudinis causa comparantur: sed hæc magis medicamenta dicuntur. Servius ait hoc nomen unguentum non recipere, sicut nec ungo: unguentum verò u habere.

apud Colum. lib. 12. cap. 18. sunt instrumenta quædam ferrea, quibus vindemiatore anguuium vice utebantur ad colligendas uvas, ne ipsas manibus distingerent. Fieri enim non poterat, ut dum anguibus manuum uvas colligerent, bona pars acinorum digitorum contactu, in terram non delaberetur. Colum lib. 12. cap. 18: Et ungues ferrei quam plurimi parandi, & exacti sunt, ne vindemiatore distingat uvas, & non minima fructus portio, dispersis acinis, in terram dilabatur. ¶ Vnguem transversum, sive unguem latum non discedere: proverbialis hyperbole est pro eo quod est, quam minimo spatio discedere. Cic. 2. Academ. Ab hac regula mihi non licet transversum, ut aiant, unguem discedere. Idem Attic. libro 13: Curandum est, atque hoc in omni vita, sua quenque à conscientia transversum unguem non oportere discedere. ¶ Vnguem medium ostendere proverbium est, quo summus contemptus significatur: inde sumptum, quod medium digitus pro impudico habebatur. Iuvenalis Satyr. 10: quum fortuna ipse minaci Mandaret laqueum, mediumq; ostenderet unguem. ¶ Vngues arrodere, proverbiali metaphora dicuntur, qui cogitandi sunt, & rem aliquam secum agitant. Horat. 1. Serm. Satyr. 10: Si foret hoc nostrum fato delapsus in xvum, Deterreret sibi multa, recideret omne, quod ultra Perfecum traheretur, & in versu faciendo Sæpè caput scaberet, vivos & roderet ungues. ¶ Vnguis, nervosa quædam adnatæ membranæ exerciticia, à majore oculi angulo ut plurimum nascens, ad oculi coronam ita procedens, ut quædamq; pupillam operiat. Celsus lib. 7: Vnguis verò, quod ὀφθαλμῶν Græci vocant, est membranula nervosa orbes ab angulo, sæpe nonnunquam ad pupillam quoq; pervenit, eiq; officit. Sæpius à natum, interdum etiam à temporum parte nascitur. Vnguis ciliis, unguiculis, penult. corr. diminutivum, Farvus unguis. [ὀφθαλμῶν Gall. Petit ongle, anglet. Ital. Ongia picciola. Ger. Nagel. Hisp. Pequena uña. Pol. Pazurzynek. Vng. Körmbilke. Ang. A little nail.] Plautus in Epid. Contempla Epidice, ut que ad unguiculo ad capillum summū. Cic. 5. de Finibus: Valentiam, vices, statutam, formam, integritatem unguiculorum omnium. ¶ A teneris unguiculis, ad nō ā pūllis vnguis, proverbialiter dici solet pro eo quod est ab infantia, ab incūte ætate, à puero, ad incunabulis. Cicero Lentul. Sed præta teum qui mihi à teneris, ut Græci dicunt, unguiculis es cognitus. ¶ In eadem etiam significatione dicimus, De teatō unguis. Horatius in Odiss: Motus doceri gaudet Ionicos Maturā virgo, & fingitur artibus iam tunc, & incestos amores A tenero meditatū unguis. Vnguis, s. p. Calceus corneus, pedes muniens eorum animalium quæ digitos nō habeat: sive etiam ea pars pedis, quæ cornu tegitur. [ἄσπετος Gall. La corne du pied d'une bête. Ital. Ongia del animale. Ger. Haff. Hisp. Vena de los animales patibildas. Pol. Kopyto. Vn. Kōrēm. An. The hoof of a beast.] Virgil. 3. Georg. & solido graviter sonat unguis cornu. Idem 1. Aeneid. Quædrupedate putrem sonitu quatit unguis campum. Cic. 3. de Natura deorum: Ergo illud in silice vestigium Castoris equi credis esse? Colum. lib. 8. cap. 11: Sed si sanguis adhuc supra ungulas in crinibus est, sticatione assidua discutitur. At si jam in ungulis est, inter duos ungues cultello leviter aperies. Et paulo post: Si sanguis in inferiore parte unguis est, extrema pars ipsius unguis ad vivum refectur. Quibus in locis manifestè Columella Vngues, pro ipsis calcæis corneis accepit Vngulam verò pro ea parte pedis, quæ cornu tegitur. Contra pro ipsis calcæis aperte accepit Plin. lib. 11. cap. 46. quum ait: Ungula veterino tantum generi renascuntur. Idem lib. 10. d. cap. 45. ea ratione ungulas distinguit ab unguibus, ut unguis iis tantum esse asserat, quibus pedes sunt, & in pedibus digiti: cæteris autè neq; pedes tribuatur, neq; ungues, sed tantum ungulas. Omnia (inquis) digiti habent, quæ pedes, excepto elephanto. Hinc enim informes numero quidè quinq; sed indivisi, ac leviter discreti, unguisq; non unguibus similes. Hanc differentiam eleganter exprimit Ovidius in transformatione lūs, è bovis effigie in primā formam redcūtur: Ungulaq; (inquis) in quinos delapsa absunt unguibus. ¶ Omnia unguis, proverbii speciem habet, pro eo quod est, omnibus virtus manuumq; pedumq; & conatu torius corporis nri, ut etiam ungues, qui sunt in extremitate collocati intenduntur, quod Plinius existimat esse summam nervorum clausulas. Cic. lib. 2. Tusculan. Toto corpore atq; omnibus unguis (ut dicitur) contentioni vocis asseriunt. ¶ Injicere unguis, est rapere, vel furari. Plautus: Nunc scio febrim tibi esse, quia non licet huc injicere unguis. Vngulatus, Qui magno unguis habet, ac scabros: quasi unguis similitores quam unguibus: ut ex Catonis sententia refert Festus. [ὀφθαλμῶν Gall. Petit ongle, anglet. Ital. Ongia picciola. Ger. Nagel. Hisp. Pequena uña. Pol. Pazurzynek. Vng. Körmbilke. Ang. A little nail.] Plautus in Epid. Contempla Epidice, ut que ad unguiculo ad capillum summū. Cic. 5. de Finibus: Valentiam, vices, statutam, formam, integritatem unguiculorum omnium. ¶ A teneris unguiculis, ad nō ā pūllis vnguis, proverbialiter dici solet pro eo quod est ab infantia, ab incūte ætate, à puero, ad incunabulis. Cicero Lentul. Sed præta teum qui mihi à teneris, ut Græci dicunt, unguiculis es cognitus. ¶ In eadem etiam significatione dicimus, De teatō unguis. Horatius in Odiss: Motus doceri gaudet Ionicos Maturā virgo, & fingitur artibus iam tunc, & incestos amores A tenero meditatū unguis.

Vniculus, Vnicolor, Vnicornis, Vnicus, Vnigenitus, Vniuga, Vnimanus, vide VNV. Vnio, unionis, s. Concordia, consensus. [ἑνωσις Gal. Enosis. Gall. Union, unite. Ital. Unione, concordia. Ger. Einigung. Hisp. Unión. Pol. Zjednocenie, zjedna. Vng. Egység. Ang. Union, concord, and agreement.] Augustinus: Nam hoc fieri posse in tanta animorum unione quis dubitet? Aliquando significat margaritam, ὀφθαλμῶν, quod in conchis nulli duo reperiantur indiscreti. [ἑνωσις Gal. Enosis. Ital. Perla. Ger. Einigkeit. Hisp. La perla à la far gefess. Pol. Perła. Vng. Csöngy, vno drágak. Ang. A pearl.] Plinius lib. 9. cap. 35: Dos omnis unionum est in candore, magnitudine, orbe, levore, & pondere, haud promptis rebus, in tantum ut nulli duo reperiantur indiscreti: unde nomen unionum Romanæ scilicet impolæte delicie: nam apud Græcos non est, nec apud Barbaros inventores ejus aliud quam Margaritæ. ¶ Est & Vnio, cæpæ genus capitatum. Colum. lib. 12. cap. 10: Pompeianam, vel Alcaloniam cæpam, vel etiam Mariticam simplicem, quam vocant unionem rusticæ, eligito. Hoc autem nomen, ut inquit Ruellius, apud Gallos: velut triviale hætenus usurpatum est pro eo cæpæ genere, quod pluribus bulbis non coagmentatur. Vniculus, Vnistrips, Vnitas, Vniter, Vniversus, Vnivocus, Vniufmodi, vide VNV. Vnquam, adverbium, Vlo tempore, omni memoria. [ἄνωγ Gall. Quel que fut, quelque temps, onques. Ital. Alcuia volta. Ger. Je und ja. Bel. Immermeer. Hisp. Alguna vez. Pol. Ktoregokolwiek, cześć. Vng. Saha. Ang. At any time.] Cicero in Orat. Isocrates præstat omnibus qui unquam orationes attingunt. Vnus, una, unum, Numeri participium est. [ἕν Gal. Un, un seul. Ital. Uno. Ger. Eins. Bel. Een. Hisp. Uno principio de contar. Pol. jeden. Vng. Egy. Ang. One.] Cicero pro Quintio: Alpheus servulum unum abducit. ¶ Aliquando accipitur pro solo, ὀφθαλμῶν. Plautus: Vnus tum domi etiam, & fores erant clausæ. In qua significatione quandoque genitivo jungitur, & ferè genitivo Omnium. Plinius lib. 9. cap. 17: Accipenser unus omnium squamis ad os vestis, contra aquam natando meat. ¶ Nonnunquam etiam genitivo nominis substantivi, sed ferè subintelligitur genitivus Omnium. Plinius lib. 11. cap. 37: Calvitium unum tantum animalium homini. ¶ Aliquando in oratione Vnus subicitur. Quintil. lib. 9. cap. 1: Nec desunt, qui tropis figuræ nomen imponant, quorum est C. Attentius Proculus. Hoc est, quorum unus est, &c. ¶ Ponitur aliquando pro pronomine Idem. Plautus in Capt. Hic postquam hunc emit, dedit eum huic gnato suo peculiatrem, quia quasi una ætas erat: id est, eadem ætas, sive ejusdem ætatis erat. Vno exemplo omnes vivunt: id est, eodem. Plaut. in Mil. Sic etiam accipiendum est illud Ovid. 1. Metamorph. Vnus erat toto naturæ vultus in orbe: id est, idem vultus, & sibi per omnia similis. ¶ Aliquando pro primo, Virgil. 2. Aeneid. cadit & Ripheus iustissimus unus Qui fuit in Teucris. ¶ Vnus & alter, pro duobus. [ἑνὶ καὶ δύο Gal. En et deux. Ital. Ciascuno, ognuno. Ger. Ein jeder, oder jeder. Hisp. Cada uno. Pol. Każdy. Vng. Ki ki mind. Ang. Every one, all.] Cicero quarta Verr. Dicit unus & alter breviter, nihil interrogatus. Terentius in Ande. Sed postquam amator accessit unus, & item alter, pretium pollicens. ¶ Sic alter & tertius, pro tribus. Tacitus: Sed & alter & tertius dies cūctatione abstulitur. Vnusquislibet, & Vnusquisvis, Quilibet. [ἕν καθ' ἑαυτὸν Gal. En chacun. Ital. Ciascuno, ognuno. Ger. Ein jeder, oder jeder. Hisp. Cada uno. Pol. Każdy. Vng. Ki ki mind. Ang. Every one, all.] Vnusquispiam, Aliquis unus. [ἕν καθ' ἑαυτὸν Gal. En chacun. Ital. Ciascuno, ognuno. Ger. Ein jeder, oder jeder. Hisp. Cada uno. Pol. Każdy. Vng. Ki ki mind. Ang. Every one, all.] Cicero pro Font. Moverat eo tempore quo unumquisq; nostrum, quum in eum locum productus est. Ibidem eam semper unaquaq; de te testis non solum semel, verum etiam breviter interrogatus. Idem pro Ros. Amer. Leviter unumquodq; tangere. Vnsciamus, pen. corr. adjectivum. [ἄσπετος Gall. Qui n'a qu'un tuyau en sa chanime. Ital. Di un sol calamo in gamma. Ger. Das nur ein Rohr hat. Hisp. Cosa que tiene una sola canna.]

causa d' paja. Pol. Oledum sylbrie. Vng. Eyyfara. Ang. That hath one stalk.] Frumentum unicalamum. Plin. lib. 18. cap. 7. Vnicalamum praeterea, nec utquam capax, ferturq; non nisi tenui terra.

Vncaulis, le. Quod unum caulem habet, nec in ramos spargitur. [pajia] Gall. Qui n'a qu'une tige. Ital. Di un caule. Ger. Das hat ein stengel hat. Hisp. Casa que ha un solo tallo. Pol. Oledum z' akon. Vng. Egi leuine. An. That hath one stalk.] Plin. lib. 19. cap. 10. Est autem uncaule, radice bulbo simili.

Vnicolor, pen. corr. & omnis gen. Unus coloris. [pajia] Gall. D'une couleur. Ital. Di un colore. Ger. Einer farb. Hisp. Casa de un color. Pol. Oledum farbie. Vng. Egi z'one. An. Of one colour.] Plin. li. 32. cap. 9. Dulciores forminae sunt, & unicolores. Ovid. 11. Metam. At medio torus est hebeno sublimis in antro Plumbeus, unicolor, pullo velamine tectus.

Vnicornis, hujus unicornis, m. t. A recentioribus quibusdam ex nostris appellatur fera, quam Graeci *unicornium* appellant. [Gal. Licorne, qui n'a qu'une corne. Ital. Licorno. Ger. Ein Einhorn. Hisp. Animal de un solo cuerno, unicornio. Pol. Jed roget. Vng. Egi z'aru. An. That hath one horn.] Hanc Plinius cervino capite esse scribit, pedibus elephanti, cauda capri, reliquo corpore equo non dissimili, unicum media in fronte cornu gerentem cubitorum duorum longitudine. & Est & unicornis, & hoc unicomne, adjectivum, quod unum cornu tantum habet. Plinius lib. 11. cap. 46. Vnicorne bifalcum oris. Idem libro 8. capite 21. In India boves sunt solidis ungulis, & unicomnes.

Vnicus, a, um, Singularis, vel solus. [pajia] Gall. Unique, seul. Ital. Unico, solo. Singulari. Ger. Einzig. Belg. Enich. Hisp. Casa sola y unica. Pol. Jedini. Vng. Egi z'aru. An. One, alone.] ut, Phoenix est unica avis. Cic. pro Rosc. Amer. Et queramus quae tanta vitia fuerint in unico filio.

Vnicum, adverbium, Singulariter. [pajia] Gall. Uniquement, singulièrement. Ital. Unicamente, singularmente. Ger. Bei ein und als einzig. Hisp. Unica, y singularmente. Pol. Osobliwie. Vng. Egi z'aru. An. Only.] Plautus in Bacchid. Imò unice unum plurimi pendit.

Vniciformis, [pajia] Vng. Egi formais, eggaruntalo egyptis.] Julius Firmicus Mathes. lib. 1. De Zonis. Quaedam ipsarum uniformes sunt.

Vniciformitas, tis, f. t. [Vn. Egi z'aru, eggaruntalo egyptis.] Macrobi. Saturn. li. 7. cap. 5. Cur illis providere veritate laboras, illi squalorem uniformitatis adjicias?

Vniciformiter, adverbium, [pajia] Vng. Egi z'aru, eggaruntalo egyptis.] Diomedes Grammat. lib. 1. simplex vel unica est, quae per omnes casus uniformiter currit.

Vnicigena, nae, penult. corr. & comm. p. Unicus, unigenitus. [pajia] Gall. Seul, ni, unique filii ou fille. Ital. Solo figlio solo. Ger. Eingeboren. Hisp. Hijo solo. Pol. Jednorodni. Vng. Egi z'aru. Ang. Only born.] Cicero de Vniv. Singulari Deo hunc mundum atq; unigenam procreavit. Alia ratione Pallas à Catullo dicitur Vnigena, quod scilicet unico parente crederetur genita, ex cerebro nimirum Iovis.

Vnicigens, is, m. f. vox frequens est Ecclesiasticis scriptoribus pro nio unico, qui neq; fratrem habuerit, neq; sorore. [pajia] Gall. Seul, ni, unique. Ital. Sol figlio, unigenito. Ger. Eingeboren. Hisp. Hijo solo. Pol. Jednorodni. Vng. Egi z'aru. Ang. Only born.]

Vnicigens vinea, Quae simplici nituntur jugo, quum binis hastilibus in terra dehis, singulae transtverſae perticae in unam tantum partem ordinis superincumbunt. [pajia] Plin. lib. 17. cap. 22. Si unijuga erit vinea.

Vnicimans, unimana, unimanum, Vnam tantum manum habent. [pajia] Gall. Qui n'a qu'une main. Ital. Di una mano. Ger. Der hat ein hand hat. Hisp. Casa de una sola mano. Pol. Jednerki. Vng. Fel kexu. Ang. That hath but one hand.] Liv. 5. belli Macedonici Capram sex haedos uno sexu edidisse ex Piceno nunciatum est, & Aetii puerum natum unimanum.

Vnicimodis, unimodis. [Vng. Egi z'aru, eggaruntalo egyptis.] Apuleius de Philosophia: Unimodam vero esse virtutem, quod bonum sapientiae naturae adminiculo non indiget.

Vnio, unis, univi, unitum, ad. q. Coniungo, in unum redigo. [pajia] Gall. Unir, unir. Ital. Adunare, unir. Ger. Verbinden, y vereinigen. Belg. Vereenigen. Hisp. Unir. Pol. Spojam y z'ed. Vng. Egi z'aru. Ang. To complete together and make one.] unde amici animi, qui sunt unius voluntatis.

Vnistris, unistris, Quod à radice caudicem habet unicum assurgentem. [pajia] Gall. Qui n'a qu'une racine ou une tige. Ital. Di una stirpe. Ger. Das hat ein stamm hat. Hisp. Casa de una sola planta. Pol. Jedna pniec rosnaci. Vng. Egi z'aru. Ang. That hath one stam or stalk.] Plin. lib. 16. cap. 30. In longitudinem excreſcant abies, lanx, palma, cupressus, ulmus, & si qua unistris.

Vnitas, unitatis, f. t. Indivisibile numeri principium. [pajia]

Gall. Consonson de plusieurs choses en un, unité. Ital. Consonson d'una d' di piu cose, unita. Ger. Das was in der sache einig ist, vereinbarung vider d'ingen ist od es ein nitz. Hisp. Unidad. Pol. Jedno ielnoſt ymielary. Vng. Egi. An. Unitate.] & Accipitur & per omnimoda similitudine. Columi lib. 7. cap. 3. Ideo ubi lanus oves emi non oportet quod melius unitas coloris apparet. Plin. lib. 7. cap. 12. Toranius M. Antonio iam Teiumvno, cinnios forma pueros, alterum in Asia genitum, alterum in Alpes, ut geminos vendidit tanta unitas erat.

Vnitè, penult. corr. adverbium, Coniunctè, concordatè. [pajia] Gall. En un, ensemble. Ital. Coniunctamente, in unisono. Ger. Eintrachtig. Hisp. El uno, juntamente. Pol. Jedno. Vng. Egi z'aru. An. In one together.] Lucretius li. 3. quon corporis atq; animi Dissidium fuerit, quibus haeminae, ter apti.

Vniversa, universa, universonum, in singulari quidem idem est quod totus: [pajia] Gall. Tout, ensemble. Ital. Universalmente, in unisono. Ger. Eintrachtig. Hisp. El uno, juntamente. Pol. Jedno. Vng. Egi z'aru. An. In one together.] ut Vniversus aget, universonum exercitus. & in plurali vero significat omnes conjunctim. Nam si dicimus: Omnes sunt domicilia constituta, intelligitur domicilia sibi unumquemque constituisse. Si vero dicimus, Vniversi sibi domicilia constituerunt: significatur omnes simul unum sibi domicilium fecisse. Cicero libro 4. Academicarum. Qui loquuntur de universis, nihil excipit: quid enim potest esse extra universum Terentius in Phormione. Quod ille vocacione vix de demofilio suo, suum deſraudans genium, comparat miserum illi universum abridipit. Cic. 3. Officiorum: Ergo unum debet esse omnibus propofitum, ut eadem sit utilitas universonum, & universonum.

Vniversè, adverbium, Generaliter, generaliter, sigillatim. [pajia] Gall. Universallement, en general, generalment. Ital. & Hisp. Generalmente, universalmente. Ger. Eintrachtig, universalmente. Pol. Osobliwie. Vng. Egi z'aru. An. Generally, altogether.] Cicero in Vatin. Quis ubi te promittit universonum, quod genus improbitatis & scelus in eo magis dicitur tu praetermissis. Idem 7. Verborum: Quid ego de cetero universum Romanorum supplicis sigillatim ponis quam universonum atq; universonum loquar?

Vniversim, aliud adverbium ejusdem significationis.

Vniversitas, universitatis, f. t. [pajia] Gall. Université, université. Ital. Università, università. Ger. Eintrachtig, universität. Pol. Jedno ielnoſt ymielary. Vng. Egi z'aru. An. The universitie or any multitude of all.] Cic. 2. de Natura deorum: Licet enim contrahere universitatem generis humani, eamq; gradatim ad pauciores, postremo deducere ad singulos. Columella in Praefatione libri primi. De rusticationis universitate nihil atinet nunc plura dicere. & Universitas pro cōmuni collegio interdum poni solet Dig. lib. 3. Tit. 4. leg. 2. Si mancipis vel aliqua universitas ad agendum det auctorem.

Vniversale, universonale, om. t. Ad universonum pertinent. [pajia] Gall. Universel. Ital. Universale. Ger. Allgemein. Hisp. Universal. Pol. Spojni, pospoliti. Vng. Kézfölgy. Ang. Universal.] Autor ad Hebraicum: Nam in hujusmodi rationibus, non universali, neque absoluta, sed extenuata ratione expolito confirmatur. Quo tamen in loco sunt qui malint legere Universalis, Vtitur tamen hac voce & Varro lib. 2. de Analog. Quod (supra) ad universonalem pertinet causam.

Vniversè, f. t. p. quae unum tantum nupit, quod *universonum* dicitur. [Vn. Egi z'aru, eggaruntalo egyptis.] Terrullianus lib. de Monogamia. Fortuna muliebri coronam non imponit, nisi universona.

Vnivocis, univocis, univocum, pen. corr. Quod & nomen & re pluribus convenit. Graecè *omonyma* dicitur: sicut contra Aequivocum, quod nomine, sed non re pluribus convenit, & à Graecis *homonyma* appellatur. Animal itaque respectu hominis, & equi, univocum est, quia illi & animalis nomen commune est, & ratio substantiae eadem: utique enim conceptus animalis definitio, corpus animatum sensibile. Grammatici dicunt, Homonyma esse, quae voce, sed non significatione conveniunt: ut Nepos & filii filium significat, & prodigum. Synonyma, quae non voce sed significatione conveniunt: ut ensis & gladius.

Vnivocè, adverbium, *universonum*.

Vnivocum, pen. corr. nomen indeclinabile, Vnivocum, non varius. [pajia] Gall. Qui n'a qu'une forme, universonum, universonum. Ital. Di una forma & fog. Ger. Eintrachtig, universonum, universonum. Hisp. Casa de una sola manira. Pol. Jedna kexu. Vng. Egi formais. Ang. Of one form or fashion.] Terent. in Hez. nam pteotò injuria Vnivocum di sunt ferre. Cic. Att. lib. 9. Noli cum putare tolerabiles horum infanias, nec universonum fore.

Vnivocum, f. t. p. quae unum tantum nupit, quod *universonum* dicitur.

Vulsculus, qui & Vnoculus dicitur, Vnicum habes oculam: quales Poetae fingunt fuisse Cyclopes. [Cyclops] Gall. Qui n' a qu' un oeil. Ital. Chi ha un solo occhio. Ger. Ein Aug' in der Hand. Hisp. Tuerto de un ojo. Pol. Jednoski. Vng. Egy szemu, fel szemu. Ang. That hath one eye.] Plant. Vnoculus laire. Gell. lib. 3. cap. 11. de Cyclope in dem inquit vel maxime, quod fuerit uno- culus.

Vnosq, adverbium antiquu, Simul significat. Pacuvius in Llio- na: Occidisti, ut multa paucis verba unose enunti. Ex Nonio.

Vocabulum, Vocalis, Vocativus, Vocator, Vocife- ror, Vocito, Voco, vide VOX.

Vocoria, Genera sunt pyrorum, quemadmodum & volema. Plin. lib. 15. cap. 15.

Vocula, vide VOX.

Vola, f. p. Cava pars manus, siye pedis. [Vola] Gall. La partie de la main. Ital. Palma. Ger. Das muet oder die hite in- unthig der Hand oder Fuß gaus. Bel. Die patma. Hisp. La palma de la mano. Pol. Dłoń. Vng. Tenar. An. The palm of the hand the hollow of the foot of the hand.] Plin. lib. 12. cap. 45: Vola homini tantum exceptis quibusdam. & Hinc involare, pro rapere, quasi volam inire. Cicero. Plin. lib. 9. cap. 49: Singulos in- volat verius quam capit.

Volaticus, Volarilis, Volatura, Volatus, vide VOLO.

Vola, pen. prod. Pyra pira graodia, ita dicta quod impleant volam: quorum meminit & Cato de Re rustica, & post eum Virg. Georg. nec farculus idē Craustumis, Syrtisq, pyris, gra- vibusq, volentis.

Volens, Volentia, vide VOLO, vis.

Voligolum, voligoli, inter rustica instrumenta consumerat Plin. lib. 17. cap. 10: Sentur mense Aprilis, area & quata cylindris, aut voligolis, densum. De semine cupressi.

Volo, as, n. p. Aerem pennis feco. Proprium est alas habentiū.

[Volo] Gall. Je vole. Ital. Volare. Ger. Fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotac magasi. Vng. Repvol, madar. Ang. That flieth or may flie, a fowl.] Cicero de Natura deorum: Præterea velimur bestis & terrentia & aquatilibus, & volatilibus, par- tim capiendo, partim alendo. & Ferrum volante pro sagitta, ferrea cuspidē præmonita, quæ ex arcu emissa, celeriter fugit, velocitatem adjuvantibus pennis, alarum quodammodo vi- cem suppletibus. Virgil. lib. 4. Aeneid. - qualis coniecta cer- va sagitta, Quam procul incautam nemora inter Cressia fixit Pastor agens telis, iquiq, volatile ferum Nescius. Idem lib. 8: Stupea flama manu telisq, volatile ferum Spargitur. & Vo- latilis ætas id est, fluxa & caduca. [Volutus] Ovid. 1. Meta- morph. Labitur occulte falliq, volutis ætas, Et nihil est an- nis velocius.

Volutus, us, m. q. Ipsa volatio & volandi actus. [Volutus] Gall. Vol, volée, volent. Ital. Volato, volo. Ger. Das fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotanie. Vng. Repvol. An. A flying.] Cic. de Nat. deor. Idemq, & volatus alium sustinet, & spiritus ductus alit, & sustentat animantes. Martial. lib. 11: Si tam præcipiti fuerant ventura volatu Debuerant alia fata venire via.

Volutus, x, f. p. Volatus. Varro 1. de Re rustica, cap. 5: Ibi in prima volatura quum veniunt, morantur dies paucos re- quiescendi causa. Colum. lib. 8. cap. 9: A volatura ita ut capitur, fartura & desinatur.

Volo, vis, n. l. Voluntas est, voluntatem habeo, voluntas mea fert. Præterito volui, notæ significationis est. [Volo] Gall. Je veux, je veul. Ital. Volere. Ger. Wollen. Bel. Wilt. Hisp. Querer. Pol. Chce. Vng. Akarom. Ang. To will.] Virgil. 3. Aeglog. Vis ergo inter nos quid possit uterq, vicissim Experiamur? & Volo te, volo te verbis paucis, subaudi alloqui. Plant. in Capt. Philo- crates per tuum genium obsecro exi, te volo. Idem Epid. - volo te verbis pauculis, Si tibi molestum non est, Terentius in And. Quis me vult? & Velit nolit: pro velit an non velit. Ci- cer. ad Quintum Fratrem lib. 3: Crallum lunianum hortanem mihi deditum, per me deterruit: velit nolit, scire difficile est. & Ponitur aliquando pro opto & cupio. Cicero ad Corni- cium lib. 12: Eandem rem tibi volo bene & feliciter evenire, & Volo omnia tua causand est, tibi in omnib. bene cupio. Ci- cero ad Tironem lib. 16: Quum omnia mea causa velles mihi successa, tum etiam tua. Quid tibi vult istud? Cicero in Verer. Quid tibi equestres statos volunt propter ædem Vulcani hoc est, quid significant? & Ponitur aliquando pro opinor & cen- sco. Cic. 1. de Natura deorum: Quatuor etiam naturas, ex quibus omnia consistere censet, divinas esse vult.

Volens, volentis, participium, ut Volenti animo libenter, non invite. [Volens] Gall. Je veux, je veul. Ital. Volente. Ger. Wollend, gutwillig. Hisp. El que quiere. Pol. Chceci. Vng. Akar. Ang. That wills, willing.] Salust. in Jugurth. Hæc Romæ plebes, literis quæ de Metello ac Mario missæ erant, cognitis, volenti animo de ambobus acceperat. Liv. Precatus deinde si divus, si diva esset, qui sibi præpetem misisset, volens propitiusq, adesset: id est, favens & prosper. Salustius tamē lib. 4. Hist. referente Nonio: Volentia plebi dixit hoc est, placida & grata. Verba Salustii sunt hæc: Multisq, suspitionibus volentia plebi facturus videbatur.

Volentia, in compositione idem esse videtur quod voluntas. [Volentia] Gall. Je veux, je veul. Ital. Volentia. Ger. Wollend, gutwillig. Hisp. El que quiere. Pol. Chceci. Vng. Akar. Ang. That wills, willing.] Salust. in Jugurth. Hæc Romæ plebes, literis quæ de Metello ac Mario missæ erant, cognitis, volenti animo de ambobus acceperat. Liv. Precatus deinde si divus, si diva esset, qui sibi præpetem misisset, volens propitiusq, adesset: id est, favens & prosper. Salustius tamē lib. 4. Hist. referente Nonio: Volentia plebi dixit hoc est, placida & grata. Verba Salustii sunt hæc: Multisq, suspitionibus volentia plebi facturus videbatur.

Volentia, us, f. t. Animi nostri sententia, mens, animus, sensus. [Volentia] Gall. Je veux, je veul. Ital. Volentia. Ger. Wollend, gutwillig. Hisp. El que quiere. Pol. Chceci. Vng. Akar. Ang. That wills, willing.] Salust. in Jugurth. Hæc Romæ plebes, literis quæ de Metello ac Mario missæ erant, cognitis, volenti animo de ambobus acceperat. Liv. Precatus deinde si divus, si diva esset, qui sibi præpetem misisset, volens propitiusq, adesset: id est, favens & prosper. Salustius tamē lib. 4. Hist. referente Nonio: Volentia plebi dixit hoc est, placida & grata. Verba Salustii sunt hæc: Multisq, suspitionibus volentia plebi facturus videbatur.

Volo, volitans, frequenter volo. Plinius: Super aquas assidue volitans. [Volo] Gall. Je vole. Ital. Volare. Ger. Fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotac magasi. Vng. Repvol, madar. Ang. That flieth or may flie, a fowl.] Cicero 1. de Natura deorum: In hacigitur immensitate latitudinum, longi- tudinum, altitudinum, infinita vis innumrabiliū volitat atomorum. Plinius lib. 10. cap. 16: Vespertilio geminos volitat amplexa infantes. Ovid. 2. Metamorph. - volitant super ora faville. Livius lib. 5. belli Punici: Reate saxum ingens visum volitare. & Ponitur etiam volito, ut in pro dicitur, pro discurro, Vagos & cum insolentia quadam hinc inde curro. Cicero pro Domo sua: Itaque quum tu florens ac potens per medium forum popularis volitares, & Martial. lib. 11. Aethereas lascive cupit volitare per auras. Luge: sed poterat tuior esse do- mi. & Volitare cupiditate gloriæ, est efferti & vehementer tra- hi. Cicero in Pisonē: Valedis apud hominem volitantem glo- riæ cupiditate vir moderate & constans. & Volitare in reali- qua insolentius: id est, iactare sese & efferti. Cicero pro Flacco: Non verò non insultabo vehementius nec volitabo info- lentius.

Vola, f. p. volatica, volaticum, Velox, quasi volatilis. [Vola] Gall. Je vole. Ital. Volare. Ger. Fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotac magasi. Vng. Repvol, madar. Ang. That flieth or may flie, a fowl.] Cicero 1. de Natura deorum: In hacigitur immensitate latitudinum, longi- tudinum, altitudinum, infinita vis innumrabiliū volitat atomorum. Plinius lib. 10. cap. 16: Vespertilio geminos volitat amplexa infantes. Ovid. 2. Metamorph. - volitant super ora faville. Livius lib. 5. belli Punici: Reate saxum ingens visum volitare. & Ponitur etiam volito, ut in pro dicitur, pro discurro, Vagos & cum insolentia quadam hinc inde curro. Cicero pro Domo sua: Itaque quum tu florens ac potens per medium forum popularis volitares, & Martial. lib. 11. Aethereas lascive cupit volitare per auras. Luge: sed poterat tuior esse do- mi. & Volitare cupiditate gloriæ, est efferti & vehementer tra- hi. Cicero in Pisonē: Valedis apud hominem volitantem glo- riæ cupiditate vir moderate & constans. & Volitare in reali- qua insolentius: id est, iactare sese & efferti. Cicero pro Flacco: Non verò non insultabo vehementius nec volitabo info- lentius.

Cicero ad Atticum libro 13: O' academiam vo- laticam, & sui similem, modò huc, modò illuc, &c. Idem de Aruspice, responsum illius furtes ac volaticos impetus in seipios posse converti.

Volutus, le, penult. corr. Volucris, adjectivum, ut Bestia volu- tilis. [Volutus] Gall. Qui vole an peut voler, vo- lant. Ital. Volante, volante. Ger. Fliegend, das fliegen. Hisp. Ca- sa que vuela. Pol. Lotac magasi. Vng. Repvol, madar. Ang. That flieth or may flie, a fowl.] Cicero de Natura deorum: Præterea velimur bestis & terrentia & aquatilibus, & volatilibus, par- tim capiendo, partim alendo. & Ferrum volante pro sagitta, ferrea cuspidē præmonita, quæ ex arcu emissa, celeriter fugit, velocitatem adjuvantibus pennis, alarum quodammodo vi- cem suppletibus. Virgil. lib. 4. Aeneid. - qualis coniecta cer- va sagitta, Quam procul incautam nemora inter Cressia fixit Pastor agens telis, iquiq, volatile ferum Nescius. Idem lib. 8: Stupea flama manu telisq, volatile ferum Spargitur. & Vo- latilis ætas id est, fluxa & caduca. [Volutus] Ovid. 1. Meta- morph. Labitur occulte falliq, volutis ætas, Et nihil est an- nis velocius.

Volutus, us, m. q. Ipsa volatio & volandi actus. [Volutus] Gall. Vol, volée, volent. Ital. Volato, volo. Ger. Das fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotanie. Vng. Repvol. An. A flying.] Cic. de Nat. deor. Idemq, & volatus alium sustinet, & spiritus ductus alit, & sustentat animantes. Martial. lib. 11: Si tam præcipiti fuerant ventura volatu Debuerant alia fata venire via.

Volutus, x, f. p. Volatus. Varro 1. de Re rustica, cap. 5: Ibi in prima volatura quum veniunt, morantur dies paucos re- quiescendi causa. Colum. lib. 8. cap. 9: A volatura ita ut capitur, fartura & desinatur.

Volo, vis, n. l. Voluntas est, voluntatem habeo, voluntas mea fert. Præterito volui, notæ significationis est. [Volo] Gall. Je veux, je veul. Ital. Volere. Ger. Wollen. Bel. Wilt. Hisp. Querer. Pol. Chce. Vng. Akarom. Ang. To will.] Virgil. 3. Aeglog. Vis ergo inter nos quid possit uterq, vicissim Experiamur? & Volo te, volo te verbis paucis, subaudi alloqui. Plant. in Capt. Philo- crates per tuum genium obsecro exi, te volo. Idem Epid. - volo te verbis pauculis, Si tibi molestum non est, Terentius in And. Quis me vult? & Velit nolit: pro velit an non velit. Ci- cer. ad Quintum Fratrem lib. 3: Crallum lunianum hortanem mihi deditum, per me deterruit: velit nolit, scire difficile est. & Ponitur aliquando pro opto & cupio. Cicero ad Corni- cium lib. 12: Eandem rem tibi volo bene & feliciter evenire, & Volo omnia tua causand est, tibi in omnib. bene cupio. Ci- cero ad Tironem lib. 16: Quum omnia mea causa velles mihi successa, tum etiam tua. Quid tibi vult istud? Cicero in Verer. Quid tibi equestres statos volunt propter ædem Vulcani hoc est, quid significant? & Ponitur aliquando pro opinor & cen- sco. Cic. 1. de Natura deorum: Quatuor etiam naturas, ex quibus omnia consistere censet, divinas esse vult.

Volens, volentis, participium, ut Volenti animo libenter, non invite. [Volens] Gall. Je veux, je veul. Ital. Volente. Ger. Wollend, gutwillig. Hisp. El que quiere. Pol. Chceci. Vng. Akar. Ang. That wills, willing.] Salust. in Jugurth. Hæc Romæ plebes, literis quæ de Metello ac Mario missæ erant, cognitis, volenti animo de ambobus acceperat. Liv. Precatus deinde si divus, si diva esset, qui sibi præpetem misisset, volens propitiusq, adesset: id est, favens & prosper. Salustius tamē lib. 4. Hist. referente Nonio: Volentia plebi dixit hoc est, placida & grata. Verba Salustii sunt hæc: Multisq, suspitionibus volentia plebi facturus videbatur.

Volentia, in compositione idem esse videtur quod voluntas. [Volentia] Gall. Je veux, je veul. Ital. Volentia. Ger. Wollend, gutwillig. Hisp. El que quiere. Pol. Chceci. Vng. Akar. Ang. That wills, willing.] Salust. in Jugurth. Hæc Romæ plebes, literis quæ de Metello ac Mario missæ erant, cognitis, volenti animo de ambobus acceperat. Liv. Precatus deinde si divus, si diva esset, qui sibi præpetem misisset, volens propitiusq, adesset: id est, favens & prosper. Salustius tamē lib. 4. Hist. referente Nonio: Volentia plebi dixit hoc est, placida & grata. Verba Salustii sunt hæc: Multisq, suspitionibus volentia plebi facturus videbatur.

Volentia, us, f. t. Animi nostri sententia, mens, animus, sensus. [Volentia] Gall. Je veux, je veul. Ital. Volentia. Ger. Wollend, gutwillig. Hisp. El que quiere. Pol. Chceci. Vng. Akar. Ang. That wills, willing.] Salust. in Jugurth. Hæc Romæ plebes, literis quæ de Metello ac Mario missæ erant, cognitis, volenti animo de ambobus acceperat. Liv. Precatus deinde si divus, si diva esset, qui sibi præpetem misisset, volens propitiusq, adesset: id est, favens & prosper. Salustius tamē lib. 4. Hist. referente Nonio: Volentia plebi dixit hoc est, placida & grata. Verba Salustii sunt hæc: Multisq, suspitionibus volentia plebi facturus videbatur.

